

§ 9. Faderskabet anses for fastslået, såfremt den opgivne fader anerkender at være fader til barnet. Anerkendelse kan foretages under svangerskabet. Forinden anerkendelsen gøres han bekendt med retsvirkningerne af denne samt med, at han kan kræve sagen afgjort ved domstolene. Er den opgivne fader under 18 år, kræves værgens samtykke til anerkendelse. Bestemmelsen i retsplejelovens § 257, stk. 1, 2. punktum, finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Opnås der ikke anerkendelse af faderskabet, henvises sagen til afgørelse ved retten.

Stk. 3. Jutitsministeren kan bestemme, at anerkendelse af faderskab afgivet i udlandet ligestilles med en her i landet truffet afgørelse.

Forældremyndighed

§ 10. Forældremyndigheden medfører pligt til at sørge for barnets person og beføjelse til at træffe bestemmelse om dets personlige forhold, jfr. dog § 18.

§ 11. Forældrene er berettigede til at anvende barnets indtægter til dets underhold i passende omfang og under behørig hensyntagen til deres og barnets stilling og vilkår.

§ 12. Ved fælles forældremyndighed, men samlivsophævelse, kan overøvrigheden efter begæring træffe bestemmelse om barnets opholdssted.

§ 13. Er den ene af forældrene ved fraværelse, sygdom eller af anden grund midlertidig forhindret i at deltage i bestemmelser angående barnets anliggender, og kan en afgørelse ikke uden ulempe opsættes, udøves bestemmelsesretten af den anden. Denne må dog ikke træffe nogen afgørelse af indgribende betydning for barnets fremtid, medmindre dets tarv utvivlsomt kræver det.

Stk. 2. Er den ene af forældrene i længere tid forhindret i at deltage i forældremyndighedens udøvelse, kan overøvrigheden bestemme, at forældremyndigheden indtil videre skal tilkomme den anden alene.

§ 14. Gør den ene af forældrene sig skyldig i groft misbrug eller grov forsømmelse ved udøvelsen af forældremyndigheden, kan

overøvrigheden bestemme, at forældremyndigheden skal tilkomme den anden alene.

§ 15. Såfremt en af forældrene eller begge begærer det, træffes afgørelse om, hvem forældremyndigheden skal tilkomme, samt midlertidig afgørelse om samkvemets omfang. Afgørelse træffes ved dom eller, såfremt parterne er enige herom, af statsamtet. Er forældrene enige, træffes afgørelsen i overensstemmelse med deres ønsker, medmindre dette strider imod barnets tarv. I sidstnævnte tilfælde, eller hvis forældrene ikke er enige, afgøres spørgsmålet efter, hvad der findes rimeligt under særligt hensyn til barnets tarv. Afgørelse om forældremyndighed truffet af overøvrigheden kan indbringes for domstolene inden for f.eks. 1 måned.

§ 16. Hvis der er anlagt sag om forældremyndighed, kan retten efter begæring træffe midlertidig bestemmelse om, hvem forældremyndigheden over barnet skal tilkomme, samt om samkvemets omfang. Reglerne i § 14 finder tilsvarende anvendelse. Retten kan ændre sådanne bestemmelser, såfremt væsentligt ændrede forhold kræver det. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 17. Dør en af forældrene, forbliver forældremyndigheden hos den anden alene.

Stk. 2. Er begge forældrene døde, tilkommer forældremyndigheden værgen.

Stk. 3. Dør den af forældrene, der har forældremyndigheden, tillægger statsamtet efter anmodning den efterlevende forældremyndigheden, medmindre hensynet til barnets tarv tilsiger andet.

§ 18. Den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden over barnet, har ret til personligt samkvem med barnet.

Stk. 2. Barnets ret til 2 forældre tilsiger, at samkvemsretten udøves under forhold og i et omfang, der begunstiger barnets stabile forbindelse med den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, medmindre hensynet til barnets tarv tilsiger andet.

Stk. 3. Samkvemsretten indebærer sådanne beføjelser, som samværet med barnet naturligt forudsætter.

Stk. 4. Statsamtet træffer efter begæring bestemmelse om omfanget og udøvelsen af samkvemsret efter stk. 1-3 og kan ophæve